

296.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 kwietnia 1925 r.

o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Art. 1. Moc obowiązującą przepisów ustępu pierwszego art. 25 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39, poz. 406), tudzież rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924 (Dz. U. R. P. № 51, poz. 523) przedłuża się ze zmianami, wskazanymi w artykułach następnym niniejszej ustawy, do końca roku 1928.

Art. 2. Stawkę podatkową 20^oo, o której mowa w § 7 wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, ustanawia się:

- 1) na rok 1925 — w wysokości 12^oo
- 2) na rok 1926 — w wysokości 10^oo
- 3) na rok 1927 — w wysokości 8^oo
- 4) na rok 1928 — w wysokości 7^oo

Art. 3. Podstawę wymiaru, jako też wysokość podatku należy określać corocznie, oddzielnie jednak za każdy kwartał kalendarzowy, opierając się przytem na danych, zebranych i sprawdzonych przy wymierzaniu podatku na rok 1924.

Art. 4. Zmiany w wysokości czynszów najmu nieruchomości lub ich części, niepodlegających przepisom ustawy o ochronie lokatorów, zaszłe w ciągu roku 1924, względnie w latach następnych, powinny być uwzględnione przy wymiarze podatku już za rok kalendarzowy, bezpośrednio następujący po zaszłej zmianie.

O zmianach powyższych powinni właściciele nieruchomości zawiadomić władze wymiarowe w ciągu 30 dni po zaszłej zmianie.

Winni niezłożenia tego zawiadomienia, jako też podania w niem świadomie nieprawdziwych danych karani będą wedle każdocześnie obowiązujących przepisów o państwowym podatku dochodowym, dotyczących niezłożenia zeznania o dochodzie, względnie podania w niem świadomie nieprawdziwych danych.

Art. 5. Podatek, przypadający na każdy kwartał kalendarzowy, płatny jest w końcu drugiego miesiąca następnego kwartału.

Art. 6. Minister Skarbu ustali w drodze rozporządzenia terminy ukończenia postępowania wymiarowego, jako też rozesłania nakazów płatniczych, które winny być wygotowane oddzielnie na każdy rok kalendarzowy.

Art. 7. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku w przepisanych terminach mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, służy Ministrowi Skarbu prawo odraczania podatku, jako też rozkładania na raty.

Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień na władze skarbowe niższych instancji.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje począwszy od 1 stycznia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*
